

عنوان مقاله:

نقد معیار و معیار نقد

محل انتشار:

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه های علوم انسانی، دوره 17، شماره 7 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

غلامرضا فدائی - استاد علم اطلاعات و دانش شناسی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

نقد امری طبیعی و انسانی است و از میل انسان به آزادی نشئت می گیرد. فکر همان حرکت ذهنی از مبدا کاری به سوی نتیجه و برعکس آن است و خود همین سبب می شود که راه رفته یا عمل انجام شده ارزیابی شود. در ادوار گذشته، همه متفکران کار نقد انجام می دادند و همین کار موجب پیشرفت و رشد دانش شده است. خودانتقادی در حوزه های دینی و عرفانی هم جایگاه مهمی داشته است. درعین حال، تفکر انتقادی پدیده ای جدید است که به دنبال جزم گرایی در غرب و به طور ویژه پس از مارکسیسم رخ داد. آن چه در نقد مهم است این است که باید منتقد به مبانی تفکر نویسنده واقف باشد و نیز زمینه های فکری جامعه ای را که نویسنده در آن زندگی می کند بشناسد تا بتواند نقاد خوبی باشد. مکتب فرانکفورت در زمینه تفکر انتقادی مبتکر و صاحب نظر است و نویسندگان مشهور این حوزه صاحب نظران در این مکتب بوده اند. تفکر انتقادی بیش تر به نقادی درونی براساس اهدافی که متن یا موسسه دارد تکیه می کند. پیش فرض در نقادی هم بسیار مهم است. در مجموع، نقد معیار و معیار نقد دو شاخص عمده برای نقادی درست است.

کلمات کلیدی:

محاسبه، معیار نقد، مکتب فرانکفورت، نظریه انتقادی، نقد درونی، نقد معیار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1330503>

